Súd:	Okresný súd Žilina
Spisová značka:	17C/147/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5112224292
Dátum vydania rozhodnutia:	16. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Anna Majeriková
ECLI:	ECLI:SK:OSZA:2015:5112224292.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Annou Majerikovou v právnej veci navrhovateľa: M. G., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX, H., občan SR, právne zastúpený Mgr. Janka Krakovská, advokát, so sídlom Ul. Čajakova č. 1, Košice, proti odporcovi: Sociálna poisťovňa, so sídlom Ul. 29. augusta 8, Bratislava, IČO: 30 807 484, o zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia nad výšku ustanovenú zákonom a nárok na uplatnenie úrokov z omeškania s plnením základného bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia, takto

r o z h o d o l :

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 27.747 eur z titulu zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia z a s t a v u j e .

Súd návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 5.908,21 eur titulom úroku z omeškania s plnením základného bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 12.7.2012 domáhal zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia nad výšku ustanovenú zákonom na tom skutkovom základe, že navrhovateľ si dňa 10.1.12011 na pobočke odporcu v Žiline uplatnil nárok na priznanie náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 99 zákona č. 461/2003 Z. z. z dôvodu utrpeného pracovného úrazu, ku ktorému došlo dňa 2.5.2010 na základe predložených lekárskych posudkov v rozsahu 1.300 bodov sťaženie spoločenského uplatnenia (posudok MUDr. Ganaj) a na základe podania zo dňa 22.2.2012 v rozsahu 3.320 bodov sťaženie spoločenského uplatnenia z titulu psychiatrického poškodenia na zdraví (posudok MUDr. Pavel Kondratev - Nejman). Navrhovateľovi za škodu na zdraví spôsobenú pracovným úrazom zodpovedá v celom rozsahu zamestnávateľ TuCon a.s. Žilina v zmysle § 195 a nasl. Zákonníka práce a § 8 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v platnom znení. Na základe vyššie uvedeného následne dňa 9.3.2012 predložil navrhovateľ Sociálnej poisťovni aj návrh dohody na zvýšenie náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia nad výšku ustanovenú zákonom a navrhol uzavrieť dohodu o vyrovnaní o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v súlade s ust. § 5 ods. 5 a § 6 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z. z. Listom zo dňa 12.3.2012 odporca oznámil, že návrh dohody navrhovateľa na zvýšenie náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia nad výšku ustanovenú zákonom považuje za predčasnú, pričom ani ku dnešnému dňu aj napriek právoplatným rozhodnutiam o základnom plnení z titulu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia nebolo rozhodnuté o návrhu na dohodu. Celkovú výšku uplatneného nároku na úrazovú dávku bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vyčíslil sumou 76.417 eur, z ktorej suma 71.056 eur stanovená pre sťaženie spoločenského uplatnenia a na základe dvoch lekárskych posudkov uplatňuje 50 % zvýšenie, t.j. sumu vo výške 35.528 eur.

V priebehu konania súd uznesením 17C 147/2012-85 zo dňa 4.12.2012 konanie prerušil do právoplatného skončenia správnych konaní vedených na organizačnej zložke Sociálna poisťovňa, pobočka Žilina, vo veci uplatnenia náhrad za sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľa vedených pod sp. zn. 18561-29/2012-ZA a č.k. 3190-8/2011-ZA. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.12.2012.

Podaním zo dňa 21.10.2013 navrhovateľ v priebehu konania oznámil, že dôvody na prerušenie konania pominuli po pôvodne uplatnenom právnom nároku s vymedzeným predmetom priznania zvýšeného sťaženia spoločenského uplatnenia nad výšku ustanovenú zákonom do rozsahu 50 % konania, z dôvodu ktorých sa súdne konanie prerušilo vedené pred odporcom, boli ukončené vydaním právoplatných a vykonateľných rozhodnutí, a to č. 2431-55/2013-ZA a 2431-56/2013-ZA zo dňa 30.9.2013, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 8.10.2013 a podľa predloženého lekárskeho posudku zo dňa 4.11.2011 vypracovanom MUDr. Ganajom v spojení so znaleckým posudkom č. 18/2013 znalcom MUDr. Resutíkom bolo sťaženie spoločenského uplatnenia zmenené z pôvodných 1.300 bodov na 975 bodov pri ustálenom zdravotnom stave v r. 2010 a hodnote za jeden bod vo výške 14,89 eur a za 975 bodov tak odporca navrhovateľovi vyplatil sumu celkom 14.518 eur. Podľa predloženého lekárskeho posudku zo dňa 8.2.2012, ktorý vypracoval MUDr. Pavel Kondratev-Nejman z PSYCHCEN-PKN s.r.o., bolo sťaženie spoločenského uplatnenia pri pôvodných 3.320 bodov v spojení so znaleckým posudkom č. 102/2013 znalcom MUDr. Ďurianom potvrdené v rozsahu 3.120 bodov + 200 bodov, ktoré netvorili predmet znaleckého dokazovania pri ustálenom zdravotnom stave v r. 2010 a hodnote za jeden bod vo výške 14,89 eur. Za 3.320 bodov tak odporca navrhovateľovi vyplatil celkom sumu 49.435 eur. Celková výška uplatneného nároku na úrazovú dávku SSU, ktorý bol odporcom realizovaný jej vyplatením je vo výške 63.953 eur na základe dvoch lekárskych posudkov, z ktorých si uplatňuje 50 % zvýšenie. Následne podaním dňa 21.11.2013 (č.l. 116) navrhovateľ upresnil žalobný návrh a žiadal, aby súd pripustil zmenu žalobného návrhu a uviedol, že navrhovateľ mal vyplatených dňa 6.8.2012 sumu 4.229,50 eur z titulu uzatvorenej dohody s odporcom vo výške 25 % zo sumy 8.459 eur, ktorá suma pozostáva z hodnoty priznaných 900 bodov (á 13.842 eur) a 200 bodov (á 3.076 eur), spolu 16.918 eur. Z uvedeného dôvodu navrhovateľ v tomto konaní uplatňuje rozdiel na mimoriadnom zvýšení sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 27.747 eur. Zároveň na základe vývoja a vzniknutých zmien v procese odškodňovania odporca sa dostal do omeškania s plnením tzv. základného bodového hodnotenia a uplatnil si nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % a to podľa predloženého lekárskeho posudku MUDr. Resutíka bolo sťaženie spoločenského uplatnenia zmenené z pôvodných 1.300 bodov na 975 bodov pri ustálenom zdravotnom stave v r. 2010 a hodnote za jeden bod vo výške 14,89 eur a odporca vyplatil celkom sumu 14.518 eur a za sťaženie spoločenského uplatnenia sa odporca dostal do omeškania sumou 676 eur odo dňa 26.4.2012 do 17.10.2013. Podľa lekárskeho posudku znalca MUDr. Ďuriana posudok č. 102/2013 bolo potvrdené bodové hodnotenie za 3.320 bodov pri ustálenom zdravotnom stave v r. 2010 a hodnote za jeden bod vo výške 14,89 eur a tak odporca vyplatil celkom sumu 49.435 eur a odporca sa dostal do omeškania sumou 46.359 eur odo dňa 26.5.2012 do 17.10.2013 a z uvedeného dôvodu pri správnom posúdení vypracovaných lekárskych posudkov odporca mohol omeškaniu predísť tým, že by navrhovateľovi priznal správnu sumu a omeškaniu taktiež mohol predísť vydaním fakultatívneho rozhodnutia o výplate preddavku na sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 116 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z. z. a takto vyplatený preddavok by sa riadne zúčtoval v konečnom rozhodnutí. Z uvedených dôvodov si navrhovateľ uplatňuje uvedené úroky z omeškania spolu vo výške 5.908,21 eur.

Podaním dňa 24.2.2015 navrhovateľ vo veci zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia nad výšku ustanovenú zákonom v časti vyčíslenej sumou 27.747 eur zobral návrh späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť s odôvodnením, že odpadol dôvod na určenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia nad výšku ustanovenú zákonom súdom z dôvodu uzavretej dohody o vyrovnaní uzatvorenej dňa 20.1.2015 a jej následným plnením zo strany odporcu, kedy navrhovateľ dňa 6.8.2012 mal vyplatený 4.229,50 eur nad výšku ustanovenú zákonom z titulu uzatvorenej dohody vo výške 25 % a dňa 20.1.2015 došlo k uzatvoreniu dohody o vyrovnaní medzi navrhovateľom a odporcom na doplatok rozdielu sumy 25 % zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia z reálne vyplatenej sumy sťaženia spoločenského uplatnenia a podľa tejto dohody tak došlo k vyplateniu sumy 11.758,75 eur dňa 5.2.2015 navrhovateľovi v rozsahu 25 % zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia nad výšku ustanovenú zákonom. Zotrval však na uplatnenom úroku z omeškania zo základného bodového hodnotenia navrhovateľa na svojom nároku tak, ako bližšie

špecifikoval za omeškania s plnením základného bodového ohodnotenie zo sumy 676 eur od dňa 26.4.2012 do 17.10.2013 sumu 89,84 eur a za omeškanie s plnením základného bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia zo sumy 46.359 eur odo dňa 26.5.2012 do 17.10.2013 sumu 5.818,37 eur.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 19.10.2012 uviedol, že ako vykonávateľ úrazového poistenia pre prípad poškodenia zdravia pri pracovnom úraze alebo chorobe z povolania, ktoré Sociálna poisťovňa vykonáva v zmysle zákona č. 461/2003 Z. z. k veci uviedol, že dňa 19.5.2010 bolo do pobočky doručené oznámenie poistnej udalosti k úrazovému poisteniu a zamestnávateľ preukázal, že navrhovateľ zamestnaný u zamestnávateľa od 1.11.2009, vyslaný od 1.3.2010 do 31.1.2011 na prácu do Švajčiarska, utrpel pracovný úraz dňa 2.5.2010. Navrhovateľ uplatnil svoje nároky z úrazového poistenia podaním žiadosti o priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a o týchto uplatnených nárokoch rozhodovala vecne a miestne príslušná pobočka v konaní o sociálnom poistení na základe rozhodnutia pobočky č. 3190-7/2011-ZA zo 7.12.2011, právoplatné 9.1.2012. Pobočka priznala náhradu za bolesť na základe posudku o bodovom hodnotení zo 4.11.2011, kedy posudzujúci lekár MUDr. Juraj Ganaj bodoval náhradu za bolesť sumou 360 bodov, ktorá bola v sume 5.537 eur poukázaná navrhovateľovi dňa 25.1.2012 na účet. Ďalej na základe rozhodnutia pobočky č. 3190-8/2011-ZA z 20.12.2011 pobočka priznala náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia na základe posudku o bodovom hodnotení zo 4.11.2011 vystavenej MUDr. Jurajom Ganajom, kedy posudzujúci lekár bodoval sťaženie spoločenského uplatnenia na 650 bodov zvýšených na dvojnásobok a Sociálna poisťovňa - Ústredie ako odvolací orgán rozhodnutím č. 14748-4/2012 z 28.2.2012, právoplatné 6.3.2012, rozhodnutie pobočky zmenila tak, že priznala náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 900 bodov x 15,38 eur za bod v sume 13.842 eur a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.3.2012 a platba bola poukázaná v poukaze dňa 25.4.2012 na účet navrhovateľa. Následne navrhovateľ doručil 27.2.2012 do pobočky ďalšiu žiadosť o priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a k žiadosti priložil lekársky posudok z 8.2.2012, kde bola bodovaná postraumatická stresová porucha na 1.300 bodov zvýšená o polovicu, t.j. 1.950 bodov a položka fantómové bolesti po amputáciách na 200 bodov. Predmetný posudok kontrolovala postupom posudková lekárka pobočky odporcu a rozhodnutím č. 18561-15/2012 z 10.4.2012 bola priznaná náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 200 bodov x 15,38 eur vo výške 3.076 eur a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.5.2012 a platba bola poukázaná dňa 25.5.2012 na účet navrhovateľa. Zároveň navrhovateľ doručil do pobočky dňa 9.3.2012 žiadosť o zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a listom zo dňa 12.3.2012 bola právna zástupkyňa navrhovateľa oboznámená o stave vybavovania žiadosti o náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Následne navrhovateľ s odporcom uzavrel dňa 6.8.2012 dohodu o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, a to zvýšenej náhrade o 25 %, t.j. o 4.229,50 eur a táto dohoda bola doručená 14.8.2012 a vo výplatnom termíne poukázaná navrhovateľovi 24.8.2012. Odporca namietal uplatňovanú výšku zvýšenia z titulu 50 % zvýšenia, ktoré odvodzoval od predložených posudkov, pričom odporca poukázal, že navrhovateľovi boli zo zverených prostriedkov na základe právoplatných rozhodnutí vyplatené sumy na sťažení spoločenského uplatnenia vo výške 16.918, eur + 4.229,50 eur a návrh na uzavretie dohody o 50 % zvýšení sťaženia spoločenského uplatnenia bol navrhovateľom podaný predčasne. Pobočka návrh na uzavretie dohody odstúpila ústrediu 28.5.2012, t.j. 6 dní po právoplatnosti rozhodnutí o základnom priznaní sťaženia spoločenského uplatnenia a zo strany odporcu bol dodržaný zákonný postup. V predmetnej veci má tiež za to, že by súd mal posúdiť aj právnu otázku pasívnej legitimácie odporcu. Poukázal na ustanovenie vymedzené v § 13 ods. 3 zákona, a to z úrazového poistenia má zamestnanec nárok na úrazové dávky z úrazového poistenia jeho zamestnávateľa. Zodpovednosť zamestnávateľa za poškodenie zdravia je pracovný úraz alebo choroba z povolania, kedy ide o objektívnu zodpovednosť a typické pre zodpovednostné vzťahy je, že oprávnenie vzniká subjektu, ktorého právo bolo porušené a povinnosť niesť sankciu vzniká rušiteľovi. Zodpovednostné právne vzťahy pri pracovnom úraze vznikajú medzi subjektmi, ktoré sú navzájom vo vzťahu právnej rovnosti a zodpovednostná povinnosť má reparačnú a satisfakčnú funkciu. Pokiaľ odporca priznáva a vypláca k rukám oprávnených subjektov akékoľvek plnenie z fondu úrazového poistenia, plní úlohy zo zákona a finančné plnenie nie je poskytnuté z jej strany z titulu sankcie. Odporca nároky z titulu jednotlivých sociálnych práv kryje z príjmov, na ktoré prispievajú občania z verejnoprávneho poistenia a medzi účastníkmi nie je dané dlžnícke postavenie o to viac, že na nadlimitné plnenie na náhradu spoločenského uplatnenia nie je právny nárok a žiadna právna norma odporcovi právnu povinnosť nadlimitne plniť neukladá.

Podľa § 99 zákona č. 461/2003 Z. z. poškodený má nárok na náhradu za bolesť a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa osobitného predpisu.

Podľa § 177 zákona č. 461/2003 Z. z. na konanie vo veciach sociálneho poistenia a vo veciach starobného dôchodkového sporenia v rozsahu upravenom týmto zákonom sú vecne príslušné organizačné zložky Sociálnej poisťovne.

Je potrebné v danej veci poznamenať, že nároky zamestnanca vyplývajúce zo zodpovednosti zamestnávateľa za škodu spôsobenú pracovným úrazom od účinnosti novej právnej úpravy zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, t.j. od 1.1.2004 o uvedených nárokoch (ako aj o ďalších úrazových dávkach uvedených v IV. hlave zákona o sociálnom poistení) rozhoduje Sociálna poisťovňa, ktorej právomoc na prejednanie a rozhodovanie v týchto veciach vyplýva z ust. § 177, podľa ktorého konania vo veciach sociálneho poistenia sú vecne príslušné organizačné zložky Sociálnej poisťovne. Ide o konanie vo veciach dávkových v zmysle ust. § 172 ods. 3 písm. a) zákona o sociálnom poistení. Právomoc Sociálnej poisťovne však nie je daná vo veciach nárokov na zvýšenie bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z., lebo z tejto osobitnej právnej úpravy vyplýva, že o týchto nárokoch rozhoduje súd (§ 5 ods. 5 uvedeného zákona). Navrhovateľ sa v danom prípade domáhal zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia nad výšku stanovenú zákonom a následne rozšíreným podaním uplatnil úroky z omeškania zo základného bodového ohodnotenia. Základ uplatňovaného nároku zodpovednosť zamestnávateľa za spôsobenú škodu je pracovnoprávnym vzťahom upraveným Zákonníkom práce a v prípade pozitívneho zistenia zodpovednosti za zamestnávateľa za škodu vzniká zamestnancovi právo na plnenie na vyplatenie dávok sociálneho - úrazového poistenia Počnúc od 1.1.2004 vzniká zamestnancovi, ktorého zamestnávateľ zodpovedá za pracovný úraz nárok na dávky úrazového poistenia taxatívne vymedzené v ust. § 13 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z. z. a rozsah úrazového poistenia vyplýva z ust. § 2 písm. c), § 16 a 17 citovaného zákona.

Navrhovateľ vyvodzoval svoj nárok na zaplatenie mimoriadneho zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške naposledy úpravou 27.747 eur z právneho vzťahu, ktorý vznikol medzi ním ako poberateľom dávky úrazového poistenia a Sociálnou poisťovňou, ktorá je platiteľom dávky úrazového poistenia. Predmet konania v tomto prípade netvorí vzťah z náhrady škody, ale vzťah z verejného - zákonného úrazového poistenia. Od 1.1.2004 došlo k zmene charakteru právneho vzťahu zo vzťahu pracovnoprávneho (medzi zamestnancom a zamestnávateľom) na verejnoprávny (zamestnanec - Sociálna poisťovňa). V danom prípade nejde o súkromnoprávny vzťah, založený na autonómnom a rovnoprávnom postavení jeho subjektov, o ktorom by mal súd právomoc podľa § 7 ods. 1 O.s.p., ale vzťah verejnoprávny. Tento vzťah je upravený samostatným právnym predpisom, riešiacim postup pri výplate dávok sociálneho poistenia - zákonom č. 461/2003 Z. z. Náhrada za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré sú predmetom nároku, sú dávkami úrazového poistenia (§ 13 ods. 3 písm. h) zák. č. 461/2003 Z. z.). Rozhodovať o týchto nárokoch je oprávnená a povinná Sociálna poisťovňa. Výnimku z právomoci rozhodovať tvorí rozhodovanie o mimoriadnom zvýšení bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, ktoré rozhodovanie patrí do právomoci súdu. Aj v prípade mimoriadneho zvýšenia týchto nárokov však súd rozhoduje o dávkach úrazového poistenia, náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Právomoc súdu rozhodovať o takomto nároku je daná ust. § 7 ods. 3 O.s.p., § 99 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z. a § 5 ods. 5 zák. č. 437/2004 Z. z. Preto pasívne legitimovaným subjektom v súdnom konaní na návrh zamestnanca o priznanie dávky úrazového poistenia - mimoriadneho zvýšenia náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia je Sociálna poisťovňa ako platiteľ dávky úrazového poistenia vyplácanej z titulu zákonného úrazového poistenia zamestnávateľa navrhovateľa. Povinnosť plniť nemožno uložiť zamestnávateľovi, ktorý je zo zákona povinne poistený pre prípad úrazu alebo choroby z povolania zamestnanca, pričom povinnosť plniť má výlučne Sociálna poisťovňa. Pokiaľ ide o povahu právneho vzťahu na plnenie zo zodpovednosti za škodu spôsobenú zamestnancovi pracovným úrazom, ide o právny vzťah upravený vyššie citovaným zákonom o sociálnom poistení, ktorý vzniká medzi zamestnancom a Sociálnou poisťovňou. Z nárokov zo zodpovednosti na náhradu škody možno zamestnávateľovi podľa predpisov pracovného práva účinných po 1.1.2004 uložiť iba povinnosť zaplatiť zamestnancovi vecnú škodu, ktorá ostala upravená v Zákonníku práce ako jediný nárok na plnenie, z ktorého je voči zamestnancovi pasívne legitimovaný zamestnávateľ. Ostatné nároky zamestnanca na plnenie vznikajú v zmysle zákona o sociálnom poistení voči Sociálnej poisťovni. Navrhovateľ v danej veci vyvodzoval svoj nárok na zaplatenie mimoriadneho zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia z právneho vzťahu, ktorý vznikol medzi ním ako

poberateľom dávky úrazového poistenia a Sociálnou poisťovňou, ktorá je platiteľom dávky úrazového poistenia. Zo skutkových zistení nepochybne vyplynulo, že rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 30.9.2013, č. rozhodnutia 2431-56/2013-ZA (č.l. 98), bol priznaný vo veci nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 2.5.2010 navrhovateľovi nárok v sume 46.359 eur určenej podľa § 5 zák. č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia a Sociálna poisťovňa pri posudzovaní nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia na základe doručenej žiadosti zo dňa 27.2.2012 a predloženého lekárskeho posudku z 8.2.2012 po kontrole predmetného posudku posudkovým lekárom vydala rozhodnutie č. 18561-15/2012-ZA z 10.4.2012, ktorým poškodenému priznala náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 3.076 eur. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22.5.2012 a dňa 22.5.2012 bola poškodenému na osobný účet poukázaná suma 3.076 eur. Následne bola navrhovateľom dňa 16.7.2012 doručená žiadosť poškodeného o priznanie doplatku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a v rámci tohto konania o vyplatenie doplatku bolo stanovené znalecké dokazovanie a dňa 14.3.2013 Sociálna poisťovňa vydala rozhodnutie, ktorým konanie vo veci posúdenia nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia prerušila do dňa riadneho a úplného zistenia skutkového stavu veci. V tejto súvislosti bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcom MUDr. Tiborom Ďurianom, ktorý vypracoval znalecký posudok č. 102/2013 dňa 4.9.2013 a znalec na základe znaleckého posudku a ustálenia zdravotného stavu náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia určil v sume 46.457 eur ako súčin 3.120 bodov x 14,89 eur za jeden bod a výsledná suma bola zaokrúhlená na celé eur v smere nahor. Rozhodnutím z 10.4.2012 bola náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia priznaná vo výške 3.076 eur a dávka bola priznaná vo vyššej sume ako patrí, t.j. o 98 eur, a preto suma priznaného nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia bola ustálená sumou 46.359 eur. Táto suma 46.359 eur bola poškodenému vyplatená dňa 17.10.2013, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.10.2013.

Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 30.9.2013 č. rozhodnutia 2431-55/2013-ZA je v konaní nepochybné, že navrhovateľovi bol priznaný nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku pracovného úrazu v sume 14.518 eur a z toho nároku má nárok na výplatu v sume 676 eur a z toho nároku nemá nárok na výplatu v sume 13.842 eur, ktorá už bola uhradená dňa 25.4.2012 a Sociálna poisťovňa pri uplatnení nároku vychádzala zo zistení, kedy poškodený si uplatnil nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia dňa 14.11.2011 na základe posudku o bodovom hodnotení, ktoré vystavil MUDr. Juraj Ganaj a Sociálna poisťovňa rozhodnutím 14748-4/2012-BA z 28.2.2012, právoplatné 6.3.2012, priznala náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 900 bodov x 15,38 eur za jeden bod sumu 13.842 eur, ktorá dňa 25.4.2012 bola poškodenému uhradená. Poškodený proti rozhodnutiu podal odvolanie a dňa 14.3.2013 Sociálna poisťovňa, pobočka Žilina, vydala rozhodnutie č. 2431-44/2013-ZA, ktorým konanie vo veci posúdenia nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia prerušila do dňa riadneho a úplného zistenia skutkového stavu veci a v tejto súvislosti bolo nariadené znalecké dokazovanie a za znalca bol ustanovený MUDr. Richard Resutík, ktorý vypracoval znalecký posudok č. 18/2013 dňa 15.8.2013, v ktorom hodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia a na základe znaleckého posudku bol nárok na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia ustálený na 975 bodov x 14,89 eur, čo predstavuje sumu 14.518 eur, z ktorej sumy bolo potrebné odpočítať plnenie poskytnuté z 25.4.2012 vo výške 13.842 eur, a to dňa 25.4.2012, ktorá bola uhradená poškodenému navrhovateľovi a zvyšná suma nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 676 eur bola uhradená dňa 17.10.2013.

V konaní je tiež nesporné, že bola medzi účastníkmi v zmysle § 6 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. uzavretá dohoda o určení rozsahu zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorá spadá do kompetencie Sociálnej poisťovne - Ústredie a bola dohodnutá zvýšená náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia o 25 %, t.j. v sume 4.229,50 eur, ktorá dohoda zo dňa 6.8.2012 bola suma poukázaná navrhovateľovi dňa 24.8.2012. Je tiež medzi účastníkmi nesporné, že v priebehu konania o zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia dňa 20.1.2015 došlo k uzatvoreniu dohody o vyrovnaní medzi navrhovateľom a odporcom, a to vo výške 25 % zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia z reálne vyplatenej sumy sťaženia spoločenského uplatnenia a na základe tejto dohody došlo k vyplateniu sumy 11.758,75 eur, a to v zmysle záverov znaleckého dokazovania pri posúdení hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia poškodeného, kedy celkom bola poškodenému vyplatená náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 63.953 eur. Táto náhrada 11.758,75 eur na základe uzavretej dohody bola vyplatená navrhovateľovi dňa 5.2.2015.

Na základe dispozitívneho úkonu navrhovateľa súd rozhodol o zastavení konania v časti o zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia s poukazom na vyššie citované uzavreté dohody o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 6 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z. z., kedy predmetom dohody bolo uspokojiť nárok poškodeného na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 2.5.2010 a poskytovateľ bol príslušný rozhodnúť o nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 178 ods. 1 písm. a) 3.bod zákona č. 461/2003 Z. z. Podľa § 6 ods. 1 zákona môže poskytovateľ uzatvoriť dohodu o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, a to aj nad výšku náhrady ustanovenej zákonom najviac do výšky náhrady podľa § 5 ods. 5 zák. č. 437/2004 Z. z. (v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %).

Podľa § 96 ods. 1 veta prvá a druhá O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

V nadväznosti na vyššie uvedené, keďže zo strany odporcu došlo k vyplateniu 25 % zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia nad výšku stanovenú zákonom a bola uzavretá medzi účastníkmi dohoda a boli jednotlivé sumy zvýšenej náhrady navrhovateľovi aj vyplatené, odpadol dôvod na určenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia súdom a odporca so späťvzatím návrhu súhlasil, a preto súd v časti konanie zastavil.

Pokiaľ ide o uplatnené úroky z omeškania, súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Úrazové poistenie je poistením zamestnávateľa. Nárok na dávky úrazového poistenia majú zamestnanci tohto zamestnávateľa a Sociálna poisťovňa po splnení zákonom ustanovených podmienok poskytuje zamestnancom zamestnávateľom uvedených v § 17 ods. 2 a 3 zák. č. 461/2001 Z. z. o sociálnom poistení 13 úrazových dávok prevažne peňažného charakteru. Pokiaľ ide o argumentáciu navrhovateľa o predložení, resp. o rozhodnutí preddavkov výplaty dávok, súd poznamenáva, že zákon o sociálnom poistení obsahuje ustanovenie, podľa ktorého organizačné zložky Sociálnej poisťovne môžu ešte pred vydaním rozhodnutia poskytnúť žiadateľovi o dávku preddavok (§ 116, § 117), avšak k preddavkovej výplate dávky však môžu pristúpiť len vtedy, ak je zrejmé, že žiadateľ o úrazovú dávku spĺňa všetky podmienky na vznik nároku na dávku, ale príslušná organizačná zložka Sociálnej poisťovne nevie určiť jej výšku. Je dôležité zdôrazniť, že preddavková výplata dávky nie je nárokovateľná a z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva argumentačné slovo môže, je fakultatívne, a teda nie je povinná pristúpiť k preddavkovej výplate dávky. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že vznikli a boli zistené rozpory v bodovom ohodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia navrhovateľa vykonanom v lekárskom posudku vyhotoveným ošetrujúcim lekárom a v bodovom hodnotení vykonanom posudkovými lekármi prvostupňového správneho orgánu a odporcu pri kontrole bodového ohodnotenia a zo zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia vyplýva, že ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môže poškodený požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu a zákon o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia upravuje presný postup v prípade, ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku a tieto sa môžu odstrániť jedine vydaním znaleckého posudku, čo v danom prípade bolo splnené. Zákon o sociálnom poistení tiež zakotvuje dôležitú zásadu, podľa ktorej výkonné orgány v Sociálnej poisťovni sú pred vydaním rozhodnutia povinné zistiť presne a úplne skutočný stav veci a objasniť všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech poistenca a v danom prípade, ak Sociálna poisťovňa z objektívnych dôvodov nemôže presne a úplne zistiť skutkový stav v lehotách ustanovených zákonom o sociálnom poistení, môže poisťovňa prerušiť okrem iného aj konanie v dávkových veciach, ktorými sú konania o úrazových dávkach a v tomto prípade organizačné zložky Sociálnej poisťovne oznámili účastníkovi konania prerušenie konania podaním zo dňa 14.3.2013, kedy konanie vo veci posúdenia nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia prerušila do dňa riadneho a úplného zistenia skutkového stavu veci a v tejto súvislosti bolo nariadené znalecké dokazovanie a po zistení skutkového stavu bolo vydané rozhodnutie 30.9.2013. Teda, v danom prípade Sociálna poisťovňa vydala vo veci meritórne rozhodnutie a následne poukázala dávky na účet príjemcu dávky, v danom prípade navrhovateľa. V posudzovanej veci z výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že navrhovateľ uplatňuje úroky z

omeškania s plnením peňažného dlhu priznaného mu s plnením základného bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia a súd je toho názoru, že v danom prípade sa nejedná o právny vzťah zo spôsobenej škody ako záväzkový vzťah podľa ust. § 489 Občianskeho zákonníka, na ktorý sa vzťahujú všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o záväzkoch včítane ustanovení o zániku záväzkov a omeškaní a je toho názoru, že v danom prípade nejde o súkromnoprávny vzťah založený na autonómnom a rovnoprávnom postavení jeho subjektov, ale o vzťah verejnoprávny a tento vzťah je upravený samotným právnym predpisom riešiaci postup pri výplate dávok sociálneho poistenia zákonom č. 461/2003 Z. z. a na základe odkazu zákona v ustanovení § 99 ods. 1 zákona, podľa ktorého poškodený má nárok na náhradu za bolesť a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa osobitného predpisu, ktorým právnym predpisom upravujúcim odškodnenie bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia je zákon č. 437/2004 a jeho použitie vyplýva zo zákona o sociálnom poistení. Preto súd je toho názoru, že v danom prípade sa nejedná o nárok z náhrady škody, ale vzťah z verejného zákonného úrazového poistenia, a preto z uvedených dôvodov nárok navrhovateľa na zaplatenie uplatneného úroku z omeškaním odporcu s plnením peňažného dlhu ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého zákonného ustanovenia, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Keďže v zastavujúcej časti medzi účastníkmi došlo k uzavretej dohode o nárokoch zo zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, a preto súd v časti o nepriznaných úrokoch z omeškania bol návrh zamietnutý, preto súd dospel k záveru, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).